

[Landbrugsministeren]

Selvfølgelig påfører det omkostninger, det gør al fremstilling af kvalitetsvarer, men samtidig giver det, når man har dette stempel på, at det opfylder myndighedernes krav, den reklamefordel, at man kan sige, at dette produkt er helt i orden, og derfor kan man måske få en højere pris for produktet.

Jeg tror, at man i det hele taget skal spekulere lidt på, hvordan distribueringen, hvordan omsætningen af fødevarer i øjeblikket er. Jo mere kvinden kommer væk fra husholdningen og bliver udearbejdende, jo større bliver behovet for industrielt fremstillede produkter. Derfor skal vi nok erkende den situation, at moderne husmødre i dag ikke har de samme forudsætninger for at kunne bedømme fødevarernes kvalitet som før. Den husmoder, som for mange står som noget ideelt, og som jeg forstår at fru Tove Niemann er, havde lært af sin bedstemoder og moder, hvordan man skal se på et stykke kød, hvordan man skal vurdere fødevarernes kvalitet. Det er meget vanskeligt for den udearbejdende kvinde at få den samme mulighed for at bedømme det, som vores bedstemødre havde. Der er ingen chance for at lære det, og derfor er de afhængige af, hvad man tilbyder dem. Alt er fint indpakket, og alt ser ud til at være vældig godt, men hvor godt er det? Derfor bliver vi nødt til at have en form for autorisation og offentlig godkendelse som garanti for et kvalitetsniveau, som er fornuftigt.

Så skal jeg fortsætte min damerækkefølge.

SFs ordfører var mest interesseret i, om bøderne var store nok. Nu vedrører det ikke dette forslag, men en bøde på 5.000 kr. er nu ikke en latterlig bøde. Når man idømmer administrative bøder, skal der være en vis kant, for der er også noget, der hedder retssikkerhed. Politimyndigheder og domstole kan idømme større bøder, men ved administrative bøder skal der være et vist forhold, så at man ikke gør nogen uret. Det skal også tages i betragtning, hvad der tabes på produktet. Det er ikke alene bødens størrelse, det er også de andre ting, der skal medregnes.

De fleste ordførere har været lidt bekymrede over de mange bemyndigelser. Det tror jeg nok at jeg også havde været, hvis jeg havde været ordfører. Der er tradition for, at man som lovgiver er nervøs for at give mindre bemyndigelser. Jeg skal forsøge at for-

klare, hvorfor jeg i dette tilfælde mener, at det er meget fornuftigt. Det er ikke noget personligt.

Jeg skal minde folkettingen om, at for godt og vel et år siden fik vi ekstraordinært en margarine lov til behandling, fordi der var eksportmarkeder, der stillede andre krav til vandindholdet. Jeg kan huske, at man gjorde sig vældig lystig over, at man nu kunne sælge vand til margarinepris. Denne lovgivning skal bl.a. gøre det unødvendigt, at man, hver gang der stilles andre krav til de forskellige fødevarer, skal via folkettingen for at få det ændret.

En anden ting, der taler for bemyndigelser, er, at der kan opstå forskellige krav på fødevaremarkederne både i Europa og i Danmark. Vi bliver nødt til at have en fleksibel lovgivning, således at der er mulighed for produktudvikling. Efter den gamle lov kunne vi ikke give tilladelse til produktudvikling, som også hr. Stubkjær Pedersen nævnte det. Der kommer jo andre smagsvaner, der giver mulighed for at sælge andre fødevarer end tidligere. Derfor mener jeg, at der kan være noget fornuft i, at de bemyndigelser gives.

Jeg skal knytte nogle bemærkninger til det, hr. Svend Andersen sagde om deklARATIONER og ernærings synspunkter. Nu skal vi selvfølgelig ikke have en ernæringspolitisk debat her, men på baggrund af den mærkelige debat om smørfedt og mælk synes jeg, vi trænger til at få en ernæringspolitisk debat, så man kan få kendsgerningerne, de saglige ting, på bordet. Jeg hører til dem, der ikke tror på, at mælk er usundt. Mælk er det naturlige produkt, vi har. Jeg har i hvert fald med mit kendskab til husdyr og til resten af pattedyrene aldrig konstateret, at sødmælk med naturligt fedtindhold kan være usundt. Det kan ikke være rigtigt.

Når man nu snakker om smørfedt og mælk, skal jeg sige, at jeg har lavet en opgørelse i forslaget bemærkninger, som viser, at smørforbruget er faldet. Hvordan kan man så sige, at sundhedstilstanden er blevet ringere? Hvis udvalget gerne vil have nogle oplysninger om ernæringspolitik, så kan jeg sige, at det, at sundhedstilstanden er blevet ringere, ikke skyldes ét eneste af de almindelige daglige produkter bortset fra kød. Mælkeprodukter er ikke steget, de er tværtimod faldet. Det er alt det andet, og man skal lægge mærke til, hvad det er: det er de søde drikkeva-